

Po prebitju fronte se je začel del kitajskih čet v neredu umikati, drugi pa se je lotil z vso naglico utrjevanja mesta samega, iz katerega je trumoma bežalo civilno prebivalstvo. Nanking so bežeči Kitajci zažgali na več mestih. Kitajsko vojaštvo je vdiral v trgovine in ropalo ter uničevalo vse, česar niso mogli odnesti, popiti in pojediti.

Napad Japoncev na kitajsko prestolico

Japonci so navalili na Nanking, pred katerim so zbrali armado 200.000 mož, iz treh strani, da bi zlomili kitajski odpor na treh najbolj važnih točkah. S tem napadom hočejo Japonci omogočiti svojim ladjam-topničarkam na reki Jancekiang napredovanje, da bi potem lahko vzporedno s kopno vojsko nadaljevale prodiranje proti Hankovu.

Dne 8. decembra se je razvila za posest Nankinga dosedaj največja bitka v japonsko-kitajski vojni. V mestu samem so se postavili kitajski oddelki z največjo hrabrostjo v bran. Obenem z neverjetno trdovratno obrambo so uničevali Kitajci vse, kar je bilo količkaj vrednega, tako da bodo prepustili zmagovalcem samo kup razvalin.

Japonci sami priznavajo, da so naleteli v bitki za posest Nankinga na nepričakovan odpor Kitajcev.

Kitajski maršal komaj ušel

Kitajski maršal Čankajšek je vztrajal v Nankingu do 7. decembra. Zjutraj omenjenega dne je zapustil v letalu s svojo ženo gorečo prestolico. Spremljal ga je samo njegov svetovalc Donald, ki je po rodu Avstralec. Japonska letala so opazila pobeg kitajskega vladarja in so se spustila za beguncem. Razvila se je prava brzinska dirka po zraku. Japonci so nameravali obkoliti Čankajšekovo letalo in ga na ta način prisiliti na pristanek. V zadnjem hipu je uspel Čankajšekovemu pilotu pobeg s spretnim manevriranjem.

JRZ zmagala od 16 občin v 15.

Zadnjo nedeljo so se vršile občinske volitve v 16 občinah. Volitve so bile razpisane radi tega, ker je potekla poslovna doba, predvsem pa radi prekomasacij. Nasprotniki v nekaterih občinah sploh niso postavili list in tako je dobila JRZ že v naprej osem občin. V treh občinah so nastopili pristaši JRZ z nekaterimi nasprotniki in so te svoje liste vložili tudi pod imenom JRZ. Opozicija je nastopila strnjeno samo v petih občinah. Volilna udeležba je bila velika. Samo v Gorenjem Logatcu je dobila JRZ tri odbornike, opozicija pa 15. Podrobna izida o nedeljskih volitvah navajamo le iz obeh štajerskih občin:

Slovenske Konjice: volilcev 1617, volilo 1187 ali 73,4%. JRZ (Ivan Šelih) 1187 glasov in 30 odbornikov.

Prihova: volilcev 390, volilo 212 ali 54,3 odstotke. JRZ (Franc Skrbinšek) 212 glasov in 18 odbornikov.

Vsaka slovenska lišča dopisuje na dopisnicah Sv. Cirila in Metoda. — Na vsaki pošti samo en dinar

Velika božična prodaja

Volneno za damske obleke **12**

Volneno za damske kostume **16**

Volneno za damske plašče **45**

Ševjot za fantovske obleke **33**

Sulno za moške obleke **45**

Kamgarn za moške obleke **65**

Double za moške suknje **74**

Steneki

CELJE

MUGOSLAVIJA

Nadškof dr. A. Bauer umrl.

V ponedeljek 13. decembra so z veliko svečanostjo, dostojno za tako visoko dostojanstvo, položili v grobnici prvostolne cerkve v Zagrebu k večnemu počitku telo hrvatskega metropolita, zagrebškega nadškofa dr. Bauerja. Ob njegovi smrti žaluje ne samo zagrebška nadškofija, ki je z njim izgubila izvrstnega nadpastirja, marveč celotna katoliška cerkev Jugoslavije, ker je bil zagrebški nadškof kot preizkušeni cerkveni knez vodilna osebnost med jugoslovanskimi škofi in predsednik škofovskih konferenc. Ob njegovem grobu je bil v žalosti zbran ves hrvatski narod, kateremu je bil pokojni nadškof ne

samo srčno dober duhovni oče, marveč tudi moder voditelj, svetovalc in učitelj. Z bratskim hrvatskim narodom smo se ob tem grobu v vzajemni žalosti zbrali v duhu tudi Slovenci, ki pokojnemu hrvatskemu metropolitu mnogo dolgujemo. Saj je rajni zagrebški nadškof dr. Bauer slovenski narod — ne samo poedinec iz njega, kakor pokojnega nadškofa dr. Jegliča — pristrčno ljubil. Vsako leto je prihitel v slovenske kraje (v Rogaško Slatino, Savinjsko dolino itd.), kjer se je prav dobro počutil. Za pravice katoliških Slovencev se je zavzemal z isto prizadevnostjo, kot za pravice katoliškega hrvatskega naroda. Nevenljive pa so njegove zasluge za hrvatski katolicizem, njegov razcvet in napredek. Ko je bil leta 1879 v 23. letu življenja (rojen 11. januarja 1856) posvečen za duhovnika, je v raznih cerkvenih službah svoje izredne duševne zmožnosti posvečal časti Boga, obrambi cerkve in dobrobiti hrvatskega naroda. Kot bogoslovni profesor je poučeval bodoče duhovnike v krščanski filozofiji, kot pisatelj je v »Katoliškem listu« vodil duhovite borbe s hrvatskim liberalizmom, kot poslanec v hrvatskem deželnem zboru se je s svojim obsežnim znanjem krepko udejstvoval v borbi za politične in gospodarske pravice hrvatskega ljudstva. Leta 1911 je bil imenovan zaoadjutorja (pomočnika) zagrebškemu nadškofu Posiloviču, kateremu je po njegovi smrti leta 1914 sledil kot zagrebški nadškof. Celih 26 let je vodil zagrebško nadškofijo, usposobljen tako visoko mesto po izrednih sposobnostih duha in logatih darovih srca. Mnogo se je predvsem trudil za ljudsko pravdo, za krščansko književnost, časnike in liste. Zadnja tri leta so z njim moči njegovega dotlej